

Colegiului Național "Mihai Eminescu", Botoșani vă invită la manifestările dedicate sărbătoririi a 125 de ani de la înființare.

Director,
Cristina Chiriac

Colegiul Național "Mihai Eminescu" BOTOȘANI
125 ANI
Infinitat în 1887

PROGRAMUL ACTIVITĂȚILOR

7 mai 2012 * ora 16.00 - Spectacol Omagial; Întâlnire între generații.
Teatrul "Mihai Eminescu"

8 mai 2012 * ora 14.00 - Expoziție de pictură, lucrări, reviste, articole ale profesorilor și elevilor.
Colegiul Național „Mihai Eminescu”
* ora 15.00 - "Carmen Sylva - Istorie și actualitate". (prezentări și dezbateri)
C.N.M.E. - Sala multimedia
* ora 16.00 - "Bucuria unei Sărbători".
(lansări de carte, prof. Croitoru Maria, prof. Matei Mihai)
C.N.M.E. - Sala multimedia

9 mai 2012 * ora 14.00 - Ateliere de creație pe diferite teme, editare de carte.
C.N.M.E. - Sala multimedia
* ora 17.00 - „Generația de Aur în Arenă”
(meci de fotbal între foștii și actualii elevi ai colegiului).
Sala Polivalentă

10 mai 2012 * ora 12.00 - Concurs de civilizație francofonă „La Fourmi”
C.N.M.E. - Sala multimedia
* ora 14.00 - Atelierul de sociologie. (premierea celor mai reușite proiecte de cercetare sociologică realizate de elevi colegiului).
C.N.M.E. - Sala multimedia
* ora 16.00 - Cupa „Mihai Eminescu”. (concurs de tenis)
Colegiul Național „Mihai Eminescu”

11 mai 2012 * ora 10.00 - „Din respect pentru excelență” (concurs de promovare a imaginii colegiului prin reclame realizate de elevi în cadrul orelor de educație anteprenorială).
C.N.M.E. - Sala multimedia
* ora 16.00 - Campionii cunoașterii. (concurs de cultură generală)
C.N.M.E. - Sala multimedia

12 mai 2012 * ora 9.00 - 11.00 Ziua porților deschise! (prezentarea colegiului pentru viitorii elevi)
Colegiul Național „Mihai Eminescu”
* ora 16.00 - „Remember după 15 ani!” Curs festiv al elevilor promoției 1997.
C.N.M.E. - Sala multimedia

13 mai 2012 * ora 16.00 - Atelierul de Teatru! Spectacol de închidere a „Zilelor Colegiului”
(acordarea de diplome, vizionarea piesei de teatru)
Teatrul „Mihai Eminescu”

Cristian Constantin Roman, actual prefect, fost elev al Colegiului: Liceul "Mihai Eminescu" ne-a învățat să fim competitivi

Cristian Constantin Roman, prefect al județului Botoșani, este fost elev al Colegiului Național "Mihai Eminescu", promoția 1983. Cu ocazia aniversării a 125 de ani de la înființarea colegiului, domnia sa a acceptat invitația noastră de a ne împărtăși câteva gânduri cu privire la anii de liceu.

1. Se spune că liceul este cea mai frumoasă perioadă a vieții. Ce părere aveți despre această afirmație?

- Am avut de nenumarate ori prilejul să spun acest lucru oamenilor pe care i-am întâlnit pe parcursul vieții. Chiar dacă am urmat cinci ani de facultate la Iași, cu adevărat cei mai frumoși ani au fost cei de liceu.

2. Ce competențe ați dobândit în timpul liceului și care v-au ajutat să vă propulsați în carieră?

Nu știu dacă aș putea puncta neapărat un

lucru sau altul, noi am făcut profilul matematică - fizică. Ne-am întrebăat tot timpul la ce ne folosește atât de multă matematică și fizică, dar am găsit răspunsul după mulți ani. Urmând acest profil ne-am dat seama că îți organizezi viața și ai un sistem logic de gândire, astfel încât, până la urmă, le-am dat dreptate profesorilor noștri. Am căpătat competențele de a fi pregătiți pentru viață, pentru orice îți poate rezerva aceasta, iar prezența mea în funcția de prefect dovedește acest lucru. Probabil cel mai important lucru este acela că Liceul "Mihai Eminescu" ne-a învățat să fim competitivi, să vrem tot timpul să fim mai buni în examene și, mai târziu, în viață. Aveam colegi extraordinari, după ore jucau sah în parc fără table. De fapt, cred că a fost șansa vieții mele, că am stat mai mereu printre oameni foarte deștepti.

Pagina 7

Foști elevi ai Colegiului Național „Mihai Eminescu” Botoșani, în prezent studenți pe meleaguri străine

Chiar plecați peste hotare, foștii elevi ai colegiului își amintesc cu drag momentele petrecute în liceu și afirmă că a fi elev la C.N.M.E. a reprezentat o bază solidă, care i-a ajutat să acceadă spre universități renumite din Europa. Din acest motiv, ei ne-au răspuns cu zâmbetul pe buze atunci când i-am întrebat cum i-a ajutat Colegiul Național „Mihai Eminescu” să ajungă la facultatea la care studiază, ce planuri au pe viitor și dacă se vor mai întoarce în România.

• Răzvan Olaru: Student în anul IV la Nottingham, Anglia, Drept Englez și în Limba și Literatura Franceză.

• Adelina Bolboros: Studentă în primul an la Facultatea Sorbonne IV din Paris, Limba, Literatura și Cultura Rusă.

• Andra Olaru: Studentă în anul II la Oxford, Anglia, Drept Englez.

• Matei Barbu: Student la Leeds, Anglia, Business Management.

Răzvan Olaru:
Pentru revenirea în România, răspunsul meu este DA!

La un nivel personal, Colegiul Național "Mihai Eminescu" a reprezentat, de-a lungul anilor în care am fost fizic departe, o entitate spirituală, formată din experiențe, conversații, oameni, la care mi-am întors de fiecare dată privirea în momentele în care nu reușeam să găsesc doar în mine resorturile pentru a continua. La un nivel foarte practic, faptul că am absolvit ca șef de promoție al unui colegiu de prestigiu din România m-a ajutat fără îndoială să fiu admis la Universitatea din Nottingham, unde sunt student acum în ultimul an.

Mai mult, procesul de formare

intelectuală din liceu m-a ajutat nu numai să acced, dar să și rămân acolo. Pe viitor, am de gând să profez ca avocat specializat în aspecte multi-jurisdicționale, dar nu exclud posibilitatea de a deveni judecător și de a realiza un doctorat în domeniul filozofiei dreptului. Pentru revenirea în România, răspunsul meu este DA. În Boto-

șani încă am domiciliul, deci pot să spun că nici nu am plecat. În orice caz, mă întorc și mă voi întoarce în fiecare vacanță.

Adelina Bolboros: Bazele pe care le-am format în anii de liceu mă ajută să fac față ritmului alert și cerințelor, exigente

Privind în urmă, îmi dau seama că bazele pe care le-am format în anii de liceu mă ajută să fac față ritmului alert și cerințelor, exigente, din domeniul în care studiez. Faptul că am atins un nivel foarte bun de limba franceză, în mare parte datorită profesorilor din liceu, m-a ajutat enorm în procesul de integrare. Studiile pe care le urmez sunt îndreptate spre țările din Europa de Est, deci și România. Intentionez să rămân încă 5 ani în Franța, iar, după terminarea masterului, voi vedea ce oportunități mi se prezintă. Ideea de a

mă reîntoarce în România nu este în niciun caz exclusă.

Pagina 4

Proiectul „Art and food” în școala noastră

Inițial proiectul a purtat denumirea „Changer nos comportements liés à la nourriture et à l'eau grâce aux pratiques artistiques” pentru ca ulterior să se numească „Art and food – using art to change eating habits”, („Folosirea artei pentru schimbarea obiceiurilor alimentare”).

Fiind un proiect de parteneriat școlar multilateral Comenius - parte din Programul „Învățare pe tot parcursul vieții”, finanțat de Comisia Europeană prin Programul Socrates – acesta s-a derulat pe parcursul a 3 ani, în perioada 2006–2009, între școli partenere din 5 țări: Franța, Anglia, Norvegia, Slovenia și România.

Coordonatorii botoșăneni ai proiectului au fost, succesiv, profesorii Mihaela Prăjinariu și Adriana Jurma. În cei trei ani, scopul declarat al proiectului a fost „consolidarea dimensiunii europene a educației prin sensibilizarea adolescenților privind avantajele unei alimentații sănatoase și ameliorarea comportamentului alimentar prin practici artistice.”

Derivate din acesta, pot fi precizate câteva dintre obiectivele proiectului:

lui: cunoașterea avantajelor unei alimentații echilibrate, promovarea tehnicilor moderne de informare și comunicare, ameliorarea competențelor lingvistice ale elevilor și profesorilor în ceea ce privește limbile proiectului (engleza și franceza). Realizarea obiectivelor menționate a antrenat desfășurarea unei multitudini de activități, cu impact la nivel local, județean, național și internațional, la care a participat un număr mare de elevi și profesori din colegiul nostru.

Dintre cele mai educative și în același timp atractive activități desfășurate de către elevii noștri fac parte: „Apple day” – Ziua porților închise pentru snacks-uri și fast-food, „Alimentația în antichitate”, „Frumusețea feminină de-a lungul secolelor” ș.a., activități care au antrenat nu doar elevi și profesori ai colegiului, dar și elevi de la Centrul de Plasament „Prietenia” și de la Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă Botoșani. De la alegerea sloganului și a mascotei, în urma unui concurs de caricaturi (2006) – și până la spectacolul -

remember (2009), spectacol având ca temă idealul de frumusețe în artă, toate activitățile desfășurate în cadrul proiectului s-au bucurat de implicarea și entuziasmul participanților.

Pe linia finalizării proiectului se înscrie realizarea, de către echipa de proiect și de către elevii implicați, a produsului final, un dicționar multilingvistic – Dictionary art and food - produs ce a obținut locul I la etapa județeană a Concursului Național „Made for Europe”, ediția a IV-a

În perioada derulării proiectului am deținut calitatea de membră în echipa de proiect, calitate în care am participat la toate activitățile legate de proiect - scriere, derulare, diseminare -, pe această linie înscriindu-se și participarea la reuniunile de proiect organizate la Botoșani (21/25 noiembrie 2007) și Nemours – Franța (29 martie/2 aprilie 2009).

Așa cum, pentru elevi, implicarea în activitățile proiectului s-a dovedit o experiență deosebită, cu multiple valențe formative, pot afirma cu certitudine același lucru și în ceea ce mă privește. Știu sigur că nu am amintiri

neplăcute legate de proiect însă, în ce privește amintirile frumoase, îmi este greu să fac o alegere. Totuși, privind în urmă, ceva anume îmi trezește la fel de mari emoții ca și atunci, la ultima reuniune de proiect din Franța când, cu deosebită mândrie, am îmbrăcat costumul popular românesc și alături de ceilalți - profesori și elevi

-, ca un întreg, o adevărată echipă, am oferit partenerilor noștri de proiect un crâmpei din frumoasele noastre dansuri populare din diferite regiuni ale țării pentru ca, la final, toți să ne prindem într-un minunat dans al prieteniei și inimilor deschise, fără frontiere.

Profesor MARILENA POPESCU

Impresii din Slovenia și Franța: Pot spune că sunt o norocoasă, câștigând în primul rând prieteni

Câteva din impresiile Talidei Honciuc - fostă elevă a colegiului, în prezent studentă la Facultatea de Drept din Iași – implicată în toate activitățile proiectului și care a participat la două din reuniunile de proiect – Slovenia și Franța.

Slovenia, 7 - 11 octombrie 2008

Au fost odată ca niciodată, în depărtate vremuri, patru temerari care, după îndelungi căutări pe hartă și o pregătire iscusită, au pornit spre aventura vieții lor, cu gândul la artă și...mâncare. Unde? În țara pădurilor și a castelelor ce inspiră viață, șoptindu-și neîncetat istoria...În țara apelor verzi ca pietrele de smarald...Pe meleagurile cremșnitului...Pe scurt - Slovenia.

După 30 de ore aventuroase cu trenul, eu, Teodora, Mihai și doamna profesoară Adriana („temerarii”) ajungem la destinație, unde suntem întâmpinați de gazda noastră - Sandy. După ce facem cunoștință, ne decidem să mergem în descoperirea frumoasei, micuței, dar însuflețitei Celje. Așa ajungem în primul restaurant cu specific, unde avem ocazia de a gusta din minunata lor specialitate numită cremșnit, care ne cucerește iremediabil.

A doua zi, micuțul oraș devine prilej de întâlnire pentru nici mai mult nici mai puțin decât cinci țări: Slovenia - țara gazdă, România, Franța, Norvegia și Anglia. Ce ne leagă pe toți? Dorința de a duce o viață sănătoasă, echilibrată și cum s-ar putea acest lucru fără o alimentație adecvată, în primul rând?

Odată întâlniți, gazdele se hotărăsc să ne pună la treabă, testându-ne măiestria, imaginația, sociabilitatea și curajul. Pășim sfioși într-o sală mare și luminoasă, unde ne așteaptă zâmbitoare o profesoară, care ne inițiază în tainele decorării inimioarelor de turtă dulce, făcute după o rețetă tradițională. În stânga mea stă Mihai, care e foarte serios și pasionat de ceea ce „lucrează”, drept pentru care nu vreau să-l deranjez și socializez cu fetele din

Norvegia, care sunt pline de voie bună și se iau la întrecere în glume. La finalul celor 2 ore îmi permit să-l „verific” totuși pe colegul meu și observ o inimioară veselă, în care se reflectă parcă fericirea și mulțumirea de pe chipul său.

În următoarea zi suntem supuși unei alte probe - de curaj - și anume cea de tras cu arcul. Mai stângaci, mai cu reținere, mai curioși sau mai dornici de învățat, reușim să prindem cu succes primele lecții ce au venit chiar din partea unui bun cunoscător în domeniu - directorul școlii gazdă.

Părăsim ipostaza de Robin Hood cu care ne-am mândrit, pentru a ne retrage în liniște cu toții să luăm cina. Ne privim curioși unii pe alții de-a lungul mesei. Lumina lumânărilor naște umbre misterioase pe pereții de lemn, acoperiți din loc în loc de blănuri de urs, ce ascund colții „uitați” ai acestora. Toate aceste elemente ale unui cadru aparent înspăimântător ne trezesc spiritul de aventură și ne fac să rezonăm, uitând că suntem de naționalități diferite, că vorbim limbi diferite și că ne diferențiază tradiții și mentalități diverse. Ne simțim toți la fel - uniți și parcă amici de-o viață...

Până la finalul zilelor de ședere a continuat seria activităților culinare distractive, în care am avut prilejul de a învăța secrete gastronomice și de a gusta din mâncăruri care mai de care mai frumos ornamentate, mai sănătos preparate, mai diversificate și mai îmbietoare, semn că se poate și altfel!

Franța, 29 martie - 2 aprilie 2009

Emoții, optimism, formulă nouă de grup, tricouri cu slogan, costume populare, dansuri învățate și, bineînțeles, dor de prietenii noștri de peste graniță. Cam așa am pornit spre minunata Franță la bordul avionului. De ce am continuat a fi parte din această poveste? Pentru că ne-a plăcut mult și am mai vrut să trăim o dată acea magie în sânul atâtor tradiții, mentalități și obiceiuri. Am vrut să experimentăm din nou fenomenul „Art&Food”, cu prilejul ultimei întâlniri oficiale.

După o călătorie de 4 h ajungem entuziasmați pe aeroportul Charles de Gaulle, unde suntem așteptați chiar de inițiatorul acestui proiect, monsieur Allain, de data aceasta gazdă.

Luni, 30 martie. Paris! O idee excepțională pentru relaxare și recăpă-

tarea forțelor pentru ceea ce avea să vină în zilele următoare. Am avut privilegiul de-a petrece timp în locuri minunate, pe care unii oameni nu ajung, poate, nici într-o viață să le vadă. Ne-am plimbat de-a lungul frumoasei Sena, am admirat artiștii fotografi, pictorii ce-și făceau pasionați munca pe malul fluviului, luându-și parcă seva de inspirație din luciul și valurile purtate de vântul cald. Se spune că nu există moment mai potrivit pentru a vedea Parisul în toată splendoarea lui decât la începutul lui aprilie, când pomii își etalează floricelele albe, iar cafenelele de la colț de stradă sunt mai animate ca oricând. Am văzut celebrul turn al arhitectului Gustave Eiffel și am înțeles că nu degeaba este considerat un simbol al Franței, căci dezarmează prin imponență, splendoare și perfecțiune. Același sentiment l-am trăit și în fața catedralei Notre Dame...Mă simțeam un omuleț mic în fața unei opere de care mă despart sute de ani.

Marți, 31 martie. Fondant au chocolat! Sună gustos, nu? Așa a și fost!

Ne-am început activitatea cu un mic instructaj primit din partea profesorului de gastronomie privind regulile de igienă de la bucătărie, după care, în câteva clipe, puteam fi comparați pe bună dreptate cu niște mici „chirurgi ai bucătăriei”, spre deliciul profesorilor noștri. Am făcut o mulțime de poze, ne-am împărțit pe grupe, după care am trecut serios la treabă! Am rămas plăcut impresionată de seriozitatea cu care ne-am tratat fiecare sarcinile. Bineînțeles că nu puteam lipsi distracția și voia bună, după cum nici sarea și piperul nu pot lipsi dintr-o mâncare. Rezultatul a fost spectaculos, fiecare grupă gătind câte un delicios fel de mâncare: de la salate și pulpe de pui, până la tarte de mere și pizza (în număr de 100 !). Dovada? La finalul prânzului, masa a rămas la fel de „curată” precum era înainte de a veni noi.

După aceasta, a urmat o altă activitate incitantă, cu specific, în care am

avut ocazia de a ne etala mândri tradițiile și obiceiurile. Drept pentru care, îmbrăcați în costume populare, am cântat și am dansat, învățându-i și pe ceilalți pașii și încercând să le însuflăm măcar puțin din farmecul istoriei noastre. Nici ceilalți nu s-au lăsat mai prejos, slovenii împărțindu-ne și ei câțiva pași dintr-un dans specific țării lor.

Miercuri, 1 aprilie. O zi puțin mai obositoare, din pricina trezitului foaaarte de dimineață; mai exact orele 3 a.m. în scopul vizitării unor hale impresionante de legume, fructe, carne, flori, pește și bineînțeles, brânză. Am avut ocazia să vedem doar o parte din cele „numai” 400 de sortimente de fromage, cu care francezii se mândresc de zor! Ziua s-a încheiat cu o splendidă plimbare cu vapoarașul pe Sena, în armonia unor sunete de pian și vioară, ce neconținut îndemneau la visare.

Joi, 2 aprilie. Ziua plecării. Ne despărțim cu regret de prietenii noștri, însă cu promisiunea că vom ține legătura și că vom respecta principiile unei vieți sănatoase pentru care am luptat împreună de-a lungul întâlnirilor, lucru ce nu-l putem începe decât prin alimentație, gastronomia fiind mai presus de toate o artă. Deviza noastră? „Using art to change eating habits!”

În urma acestor experiențe pot spune că sunt o norocoasă, câștigând în primul rând prieteni. Am ajuns să conștientizez mai bine importanța alimentației sănatoase în viața noastră, văzând zilnic, chiar în jurul meu, multe victime ale reversului acesteia, printre care, recunosc că mă număr și eu uneori, când mai cad pradă fast-food-ului (lucru ce se întâmplă tot mai rar de când particip la acest proiect). Sper ca și pe viitor să fie inițiate astfel de proiecte pentru că, așa cum spunea un prieten, „tinerii vor să fie utili”, iar în acest caz își pot fi utili în primul rând lor înșiși...ce poate fi mai frumos?

Talida Teodora HONCIUC - clasa a XII-a G (2008 / 2009)

Prof. Mariana Căjvăneanu – “Decât să dramatizăm excesiv, mai bine să aruncăm o sămânță de umor.”

Doamna profesoară Căjvăneanu Mariana s-a născut la data de 8 august 1949 în Botoșani. A urmat cursurile Liceului teoretic „Mihai Eminescu” și ale facultății de filologie, secția franceză – română din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași.

• **Deși vă mai vedem din când în când în liceu și unele clase mai au încă norocul să vă aibă ca profesor, dumneavoastră ați atins pragul despărțirii de această meserie. Ne puteți spune cum v-ați simțit în acest moment și cum l-ați depășit?**

• M-am simțit marcată, marcată puternic, pentru că noi, profesorii rămânem veșnic ai elevilor. În ziua în care am ieșit la pensie m-am simțit traumatizată. Fizic mă durea inima; pentru că știam că dimineața nu voi mai merge la școală, știam că atunci când miroase a toamnă în septembrie nu voi mai vedea elevii. Pentru mine meseria de profesor a fost o motivație foarte, foarte importantă. N-a fost un lucru de “funcționare”. Am mers la școală pentru că a însemnat ceva și pentru că profesorii mei au fost extraordinari și am rămas cu multe de la ei. Din acest motiv am simțit obligația să las și eu ceva - ceva care nu va muri niciodată, pentru că rămâne în sufletul elevilor mei. Din fericire am mai fost solicitată la școală și ruperea se face treptat.

• **De ce credeți că tinerii evită în prezent meseria de profesor?**

• În primul rând din motive materiale. Pentru că sunt atât de materialisti unii tineri în ziua de azi, încât nu le surâde să stea cu părinții și după ce încep să lucreze. În al doilea rând, cred că elevii s-au schimbat. Elevii nu le mai propun profesorilor un material uman frumos de modelat, aici fiind de vină societatea. Și mai poate fi din cauză că în liceu sau în școala generală au avut profesori pe care i-au urât și nu vor să-i urmeze.

• **Ce dezavantaje ați înțeles, în timp, că are profesia de dascăl?**

• Categorie, există și dezavantaje. Eu sunt o persoană extrem de responsabilă în legătură cu copiii. Am avut întotdeauna o frică nesfârșită care dănuia undeva, discret dar sigur, să nu se întâmple ceva cu copiii, să nu se accidenteze, pentru că am trecut și prin perioada în care se făcea practică agricolă – și nici nu vreau să-mi amintesc de acele timpuri – și o singură mișcare greșită nesupravegheată a unui copil poate face ravagii în viața lui. Apoi m-am temut să greșesc și să nu neîndreptătesc un elev. De multe ori m-am condamnat că am fost un suflet slab, dar de fiecare dată când am putut repara ceva, am reparat.

• **Cum este un elev care-l ajută pe dascăl să se descopere?**

• Este în primul rând inteligent, este în al doilea rând cu bun simț, pentru că numai un asemenea elev îi poate arăta ceea ce îi lipsește.

• **Preferăți elevii de acum sau pe cei de acum 20 de ani?**

• Pentru mine nu există elevi de acum 20 de ani sau de acum 10 ani. Elevii mei sunt elevii mei. Și dacă aș mai sta încă 10 ani, elevii mei tot ai mei vor fi. Chiar micile lor erori, micile lor defecte au avut farmecul lor. Pentru că nu sunt provocate de interese. Ei păstrează acea inocență pe care am găsit-o întotdeauna și pentru care i-am iubit întotdeauna. Cred că ei sunt eterni elevi și eu eternă profesoară.

• **Care sunt cele mai utile valori pe**

care omul trebuie să le dobândească de-a lungul vieții?

• Ca valoare în primul rând – cultura. Să învețe și să stăpânească legile morale, care sunt cele mai importante. Omul trebuie să învețe bunătatea, generozitatea, loialitatea și să aibă o statură corectă. Să nu se plece, indiferent de vremuri și să nu facă nimic niciodată pentru valori trecătoare, făcând rabat la cele morale, pentru că mare valoare e să te poți păstra integru până la capăt! Să te poți uita în ochii cuiva fără să pleci ochii. Bineînțeles că asta nu presupune perfecțiune. Suntem oameni și greșim deseori. Însă dacă avem câteva repere morale, clare, și eu sper că nu s-au pierdut, pe ele se sprijină caracterele noastre, pentru că suntem frumoși și inteligenți. Numai că nu toți.

• **În general se spune că persoanele trecute prin viață sunt mereu serioase și meditative, însă dumneavoastră v-ați arătat mereu o latură veselă, optimistă. Ne puteți dezvălui secretul?**

• Întotdeauna am spus așa: peste 50 de ani oricum n-o să mai știe nimeni ce s-a întâmplat. Așa că decât să dramatizăm excesiv, mai bine să aruncăm o sămânță de umor. N-a fost ușor. De multe ori mari drame se ascund sub un răs. Și nu întotdeauna oamenii extrem de veseli chiar mor de fericire. Dimpotrivă, poate e ca la teatru: o mască râde, una plânge.

• **Puteți face o comparație între viața tinerilor de astăzi și cea din tinerețea dumneavoastră? Am fi curioși să știm cum erau atunci problemele legate de părinți, întâlniri și ieșiri la bal.**

• Pe vremea noastră era o strictețe foarte mare a comportamentului extrașcolar. La școală uniformă extrem de decentă - nu se vedea decât vârful nasului; dacă n-aveai „pânglicuța” pusă,

• + era jale. Dar nu am luat-o nicio-

dată ca pe o povară neapărat, pentru că această strictețe impunea o decență, care din nefericire în prezent lipsește. Pentru că noi veneam atunci la școală să învățăm, nu să admirăm busturi goale - scuzați-mi expresia. Întotdeauna adolescenții au problemele lor. Nu au început și nu se vor termina cu voi. Dar sunt la alți parametri. Atunci se pune problema așa: dacă vei învăța și vei avea note mari și foarte bune, poate că de ziua ta vor putea veni două – trei fete, în timp ce acum dacă ai luat 7 și nu rămâi corigent, îți cumpăr un Mercedes. Era atunci frumos însă că exista o sensibilitate deosebită. Tinerii se îndrăgosteau și romantismul acelei iubiri nu ar mai putea fi. Poate mai sunt câțiva tineri romantici. Dar atunci era bine definit termenul de "a face curte"; relațiile urmăreau un anumit curs și iubirea adevărată exista! Acum această "sclipeală" deteriorează, zic eu, relațiile. Nu știu. Eu nu mai știu acum. Noi aveam o singură dată pe an bal la școală și erau organizate ceaiuri la care ne întâlneam și jucam diverse jocuri absolut nevinovate, iar discoteca nu exista, ca și lipsitul de acasă. De altfel nici mijloace de comunicare nu existau. Copilul, băiat chiar, trebuia să vină la ora 9 acasă.

• **Ce fel de comportament aveau în copilărie? Erați un copil ascultător sau mereu pus pe șotii?**

• Cred că le îmbinam într-un mod foarte inteligent pe amândouă. Aveam simțul umorului și făceam tot felul de șotii, dar nu îmi permiteam multe pentru că părinții noștri erau măsurați cu noi. Eu fiind cea mai mică, îmi mai permiteam din când în când giumbușlucuri, dar cu mare măsură.

• **Am avut parte de multe povestiri despre regretatul dumneavoastră motan „Păta” și știm că v-a fost un bun prieten de viață. Puteți împărtăși o năzdrăvănie de-a sa cu cititorii noștri?**

• Da, se spune că animalele de companie atrag, la persoanele extreme de energice, surplusul de energie și împrăștie energie pozitivă. Și în micile “reprise de publicitate” de la oră știam că poveștile despre animale o să vă “îmbălâzească” mai mult pentru limba franceză. Motanul meu era iubit foarte tare și devenise un membru al familiei, iar fetele mele și acum sunt nostalgice și mă întrebă <<- Mamă, cum s-a prăpădit motanul nostru? >>. El a fost jucăria lor, distracția lor timp de 16 ani. A fost un membru de familie cu drepturi depline. O întâmplare mai ciudată, hazlie ca să zic așa, s-a petrecut în Ajunul Crăciunului. Păta era colorat foarte frumos, avea o blâniță cenușie cu părul lung și avea culoarea covorului. El dormea colăcit pe covor, iar părintele venise în Ajun cu busuic sfințit prin casă, și când a pășit pe covor, a călcat

pe coada motanului. Speriat, a strigat deodată: “Ptiu! – Doamne, iartă-mă!”. Avem multe, multe amintiri. Important e că atunci când a știut că se prăpădește, n-a vrut să moară în brațele mele. S-a dus și s-a așezat într-un fotoliu și a răposat ușor ca un bătrân ce era.

• **De-a lungul timpului vrem să încheiem anumite etape cum sunt școala, liceul, facultatea, sperând că următoarea va fi mai ușoară. Acum că vă puteți petrece timpul la liberă alegeți, ați dori să reluați acest drum?**

• Cu sinceritate, nu; pentru că nu mă aș mai regăsi în ceea ce văd. Adolescența mea nu încape acum, nici tinerețea mea, pentru că noi tinerii ne adunăm și ascultăm muzica de calitate și întâlnirile noastre erau spiritualizate – nu că nu ne permiteam un pahar. Dar se schimbau idei, se schimbau opinii, ori acum aceste relații sunt contrafăcute de ponderea uimitor de materială pe care cineva o dă prieteniei și poziției sociale. Și nu cred că aș vrea să reiau acest drum. Dar asta nu înseamnă că eu anatemizez pe toată lumea. Eu vorbesc de majoritate. Există excepții fericite, am colegi în școală minunați, cu caractere minunate, pentru care am tot respectul, persoane inteligente, culte, pentru care nu s-au schimbat aceste lucruri la care au ținut. Din fericire, există în continuare. Și există foarte mulți elevi la noi la liceu în care mă recunosc – nu chiar foarte mulți, dar există elevi în care mă regăsesc. Deci valorile nu se pierd, nu se poate, trebuie să se așeze la loc. Aș vrea doar să mai fiu copil, să simt iubirea mamei. Îmi lipsește mama, chiar și acum când sunt în vârstă. Și întotdeauna le spun copiilor: Aveți grijă, iubiți-vă mamele și spuneti-le-o!

Interviu realizat de Florentina Azoică

Proiecte pentru construirea unei Europe unite și uimitoare

Prof. Loredana Botezatu

Bună ziua, doamnă profesor Loredana Botezatu! Suntem aici pentru a afla mai multe detalii despre proiectul Amazing Europe.

Este un proiect Comenius, de parteneriat școlar multilateral, care a avut ca obiective: promovarea și abordarea cetățeniei europene în funcțiile de aspecte specifice comunităților locale, dezvoltarea unor proiecte de cercetare pe teme istorice, culturale, tradiții, artă, mediu înconjurător. Proiectul s-a axat pe diferențele dintre culturile locale, dar și pe scopul comun al țărilor noastre de a crea o identitate europeană. Nu în ultimul rând, proiectul și-a propus crearea unui cadru care să acorde importanță laturii afective și emoționale a studiului, care să aprecieze

muncă în echipă și să contribuie la construirea unei societăți multi-etnice.

Ce ar însemna societate multi-etnică?

O societate în care fiecare individ, tradiție și cultură diferită să aibă propria importanță și demnitate în construirea unei Europe unite și uimitoare, de unde și numele proiectului Amazing Europe.

În ce țări s-au desfășurat schimburile de experiență?

Proiectul a reunit 13 școli din 12 țări, iar reuniunile au avut loc astfel: au fost 4 reuniuni generale de proiect; prima în Portugalia, cea de-a doua, la sfârșitul primului an de proiect, în Anglia, iar pentru al doilea an de proiect prima reuniune generală a fost în

Olanda iar proiectul a fost finalizat cu reuniunea generală din Franța. Pe parcursul celor 2 ani, fiecare școală participantă a mai efectuat câte o vizită bilaterală sau chiar trilaterală în care s-au realizat schimburi de experiență cu una sau alte două țări. Noi am avut schimburi bilaterale, în primul an cu Spania și în cel de-al doilea an cu Lituania.

Ce impresie v-au lăsat spre exemplu, cei din Lituania?

M-au surprins plăcut. Chiar dacă nu există diferențe majore, am apreciat importanța pe care școala lituaniană o acordă dezvoltării abilităților individuale ale elevilor, faptul că încurajează curriculum diferențiat și aptitudinile pe care elevii le pot folosi ulterior în dezvoltarea personală și a carierei.

Deci, sunt ei mai practici decât noi?

Mai practici prin faptul că ei pot să dezvolte acele competențe transferabile care îi pot ajuta pe elevi, dezvoltându-le imaginația, creativitatea, mai mult, poate, decât discipline strict teoretice.

Ce părere aveți despre bucătăria școlară practică în Lituania?

Școala în care noi am fost, Siaulių Lieporiu Gymnasium, dezvoltă cursuri de dans, muzică, educație tehnologică. Am găsit și artă culinară. Ne-a încântat mult lucrul acesta, mai ales că am simțit o diferență față de școala în care noi ne desfășurăm activitatea.

Dacă ar fi să preluați trei lucruri de la ei, pentru Colegiul Mihai Eminescu Botoșani, care ar fi acelea?

Nu cred că aș vrea ca elevii de la noi să gătească, decât dacă și-ar dori acest lucru în cadrul unui curs opțional. Aș prelua mai degrabă modalități de organizare în școală; mi-a plăcut faptul că elevii sunt cei care merg de la un cabinet la altul, fiecare profesor având un cabinet al său în care își așteaptă elevii. De asemenea, ceea ce nu avem și sunt convinsă că și elevii și profesorii își doresc, ar fi un spațiu în care să se poată servi masa într-o

pauză. Sau cel puțin să poată petrece o oră într-un mod activ, plăcut în timpul liber, servind o cafea, un ceai, un suc, sau pur și simplu relaxându-se la o poveste cu colegii.

Cât de posibil este ca și CNME să realizeze acest lucru în viitor?

Nimic nu este imposibil atâta timp cât vom avea și fonduri. Din păcate, pentru noi, se pune și problema spațiului. Cu privire la mobilitatea elevilor, mai degrabă decât a cadrelor didactice, este un proiect de viitor. Avem însă nevoie de fonduri suplimentare pentru a asigura acele dulăpioare în care elevii își pot lăsa materialele necesare activităților unei zile de școală; apoi și câteva băncuțe, canapele unde ei să se poată relaxa pe parcursul pauzelor.

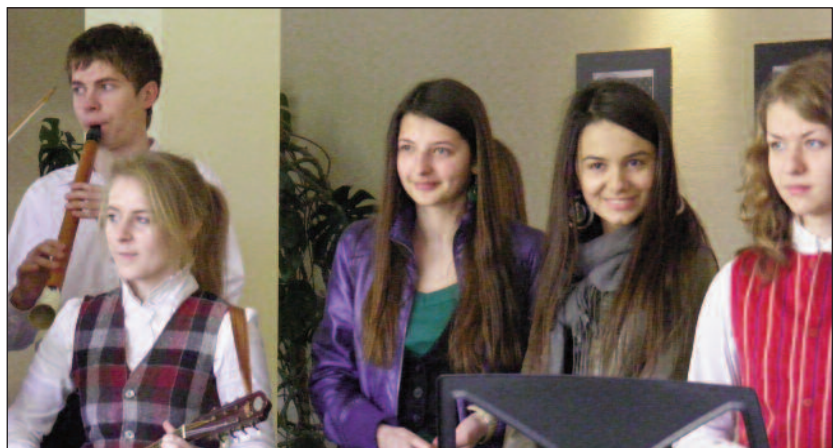
Ce alte proiecte extrașcolare importante ați mai finalizat?

De finalizat nu s-au finalizat, ele au început și sperăm să continue și anul acesta. S-a încheiat proiectul european Amazing Europe, dar ne-am propus, împreună cu partenerii din acest proiect, să desfășurăm un altul de cooperare europeană. Din păcate acesta nu a primit finanțare, însă vom aplica din nou, pentru că ne dorim să desfășurăm activități cu o mare parte din partenerii anteriori. De menționat este faptul că proiectul Amazing Europe a fost premiat în anul 2011 cu Premiul III la European Language Label - București și Premiul I la Concursul Național "Made for Europe" - Piatra-Neamț.

Vă mulțumim și vă dorim succes mai departe!

Mulțumesc și eu!

Mădălina Iacob

Foști elevi ai Colegiului Național „Mihai Eminescu” Botoșani, în prezent studenți pe meleaguri străine

Andra Olaru: Îmi place la nebunie să mă întorc în orașul meu liniștit

Colegiul Eminescu m-a format în anii, poate care, au fost cei mai impor-

tanți, înainte de a ajunge aici. Sunt sigură că tot ce am făcut pe parcursul anilor de liceu m-a ajutat să mă descurc aici: domni profesori, colegii, olimpiadele și concursurile școlare la care am participat, competițiile sportive, totul...de la orele de fizică, din care, sincer, nu prea înțelegeam mare lucru, până la orele de română, pentru care nu m-aș fi oprit din citit, dar pe atunci mă amăgeam și pretindeam că nu am timp. În Botoșani vreau să mă întorc în fiecare vacanță. Îmi place la nebunie să mă întorc în orașul meu liniștit, unde parcă nimic nu se schimbă. Iar în România m-aș întoarce doar după câțiva ani de practică în străinătate și, bineînțeles, dacă o să am o ofertă mai bună decât una din afară.

Matei Barbu: Sincer să fiu, faptul că am studiat la CNME, m-a ajutat enorm

În primul rând faptul că am făcut parte dintr-un colectiv foarte competitiv, care întotdeauna a avut aspirații

înalte, m-a făcut și pe mine să gândesc mareț – aici mă refer în principal la colegii olimpici și cei care au participat la nenumărate concursuri naționale, aducând prestigiu liceului. În al doilea rând, norocul de a avea ca mentori o întreaga echipă de profesori de elită mi-a dat acel imbold să încerc să mă autodepașesc și să cred că nimic nu e imposibil. Când am plecat din România nu aveam niciun plan de viitor și m-am canalizat doar pe a ajunge la facultate în Marea Britanie, a absolvi apoi, vorba românească, „vom vedea noi”. Gândirea aceasta nu a fost întocmai rea, dar până la un anumit punct, când am realizat că ceea ce se caută aici este gândirea pe termen lung. În principal, vara acesta voi pleca cu AIESEC (cea mai mare organizație a studenților din lume) să lucrez undeva în Europa sau Asia, apoi voi lucra ca voluntar la Jocurile Olimpice de la Londra. Fiind Președinte Fondator al Leeds Romanian Society, privesc ca pe un țel întoarcere

rea acasă și asta încerc să transmit și membrilor societății. Sigur că aș dori să mă întorc în România, dar personal vorbind, probabil nu în următorii 10 ani.

Sfaturi pentru absolvenții care vor să plece la studiu în străinătate:

1. Nu privi studiul în străinătate ca pe un scop în sine, pentru că nu e un soi de oracol, de la care să primești de-a gata răspunsurile.
2. Dați dovadă de curiozitate intelectuală și entuziasm!
3. Nu orice și oricum ai studia în străinătate, te transformă automat într-un profesionist, mai mult decât dacă ai studia în țară.
4. Pregăteți-vă pentru o experiență destul de serioasă și dură!
5. Ajutați-vă singuri!
6. Fiți curajoși, nu doar declarativ, nu uitați de substanță!
7. Acceptă diferențele culturale!
8. Dacă aveți probleme cu banii, nu fiți descurajați!
9. Întrebați de cei mai mari ca voi, orice!
10. Dacă ai dorință, vei reuși!

Mădălina IACOB

Cristina Chiriac, director al Colegiului Național "Mihai Eminescu" Botoșani:

"MUN este un proiect constructiv pentru orice elev al liceului"

Bună ziua, doamna directoare. Știm că elevii colegiului, coordonați de dumneavoastră, au participat de mai multe ori la sesiunile MUN, simulare academică a Organizației Națiunilor Unite. Ce înseamnă MUN?

MUN este abrevierea sintagmei MODEL UNITED NATIONS, care reprezintă atât pentru elevi, cât și pentru studenți, oportunitatea de a participa la un schimb de experiență la nivel internațional, privind politica globală.

Care este obiectivul acestui proiect?

Obiectivul proiectului pe care-l derulăm din 2009, este dezvoltarea educației civice și a abilităților diplomatice, de comunicare interculturală, de negociere în probleme de management. Elevii își asumă roluri de diplomați și apară interesele unei țări, din punct de vedere politic și economic, căutând să realizeze cât mai multe alianțe pentru că rezoluțiile lor să fie, în final, adoptate. Acest scenariu sau simulare ONU, se desfășoară în limba engleză și reunește, de regulă participanți din peste 15 țări. De fapt, acesta este și scopul acestei conferințe internaționale,

de a arăta participanților modul de funcționare a unei organizații, de a le îmbunătăți abilitățile oratorice și cunoștințele de limba engleză.

Unde au fost implicați elevii de la C.N.M.E. prin intermediul acestui program?

Proiectul a început în Grecia, am participat apoi la SPIMUN-Sankt Petesburg,

Rusia, în anul 2011 la GEMUN-Genova, Italia, iar anul acesta în Londra, Anglia, unde am fost invitați de UNIVERSITY COLLEGE LONDON.

Cum ați fost apreciați în străinătate?

Ca de fiecare data, am ieșit cu fruntea sus, delegația noastră având o prestație activă, diplomatică, reușind să se implice în dezbateri conflictuale și să susțină cu argumente solide rezoluțiile lor, fiind, de altfel, apreciați pentru documentare minuțioasă și deprindere lingvistică de excepție.

De ce le recomandați elevilor noștri genul acesta de proiecte?

Cred că ar fi de bun augur ca, pe viitor, cât mai mulți elevi ai colegiului nostru să participe la aceste proiecte. După părerea mea, sunt constructive și, din punct de vedere al pragmatismului, ei socializează și își fac legături cu participanți din alte state.

Vă mulțumim și succes pe mai departe!

Mădălina IACOB

Amazing Europe : un cerc de tineri minunat!

Amazing Europe e un cerc: am intrat în el și am întâlnit o mulțime de adolescenți cu pasiuni, dorințe, și cu aceeași energie ca a mea.

Am descoperit culturi, obiceiuri din cealaltă parte a cerului, din Spania până în Lituania, m-am distrat și am visat alături de ei și ne-am propus să ne vedem cât de curând. Amazing Europe m-a ajutat să îmi fixez cunoștințele de limba engleză și nu numai! --- Vlad

O experiență extraordinară!

A fost o experiență extraordinară, pe care mi-aș dori din tot sufletul să o repet oricând. Am cunoscut persoane uimitoare, lituanienii fiind foarte amabili, prietenoși și primitivi. Am avut șansa să descopăr o țară a Europei cu o istorie, o cultură și o bogăție de invidiat. Aceasta experiență ne-a fost foarte folositoare deoarece ne-am făcut noi prieteni cu care pastrăm legătura și poate cândva vom merge din nou în Lituania pentru a-i întâlni și a vizita locurile uimitoare care ne-au impresionat. --- Cezara

Proiectul Lider European – Colegiul Mihai Eminescu locul III pe țară

Echipa Colegiului Național „Mihai Eminescu” a reprezentat județul la concursul „Lider European”, organizat de Agenția „Chelgate” România, în parteneriat cu Reprezentața Comisiei Europene în România și Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. În urma jurizării la concurs echipajul botoșănean a obținut locul III pe țară și un premiu în valoare de 500 de euro, la egalitate cu echipajele clasate pe primele două locuri. Pregătirea echipajului botoșănean pentru finală a beneficiat de con-

silierea Centrului Europe Direct Botoșani.

Echipajul liceenilor de la Colegiul „Mihai Eminescu” s-a calificat în finală cu proiectul PRO(T)EU, a cărui prezentare a fost apreciată de juriu cu 8,3 puncte, în cadrul întâlnirii care a avut loc pe data de 7 decembrie la Complexul hotelier „Maria” din Botoșani. Pentru că a depășit termenul de înscriere oficială a proiectului echipa concurentă a Colegiului „A.T. Laurian” a participat în afara concursului, producând însă o foarte bună

impresie, cu proiectul „Peer to peer education” – Educația de la egal la egal.

Juriul a fost format din: Raluca Bălășcău – reprezentant al Asociației „B-Right” Media, coordonator voluntar Centrul Europe Direct Botoșani (președinte), Ioana Matfeev (jurnalist, consilier al Primarului Cătălin Mugurel Flutur), Lucia Olaru – Nenati, scriitor și Marian Rotaru, jurnalist – Monitorul de Botoșani.

După anunțarea rezultatelor echipele celor două renumite licee botoșă-

nene și reprezentanții juriului au avut o discuție informală pe teme europene în saloanele complexului hotelier.

Proiectul PRO(T)EU își propune, ca printr-o serie de subproiecte, să crească potențialul competitiv al individului prin colaborare și implicare. Este un proiect-umbrelă care urmărește, între altele, creșterea numărului de voluntari și a gradului de implicare activă a elevilor și autocondonare eficientă, indiferent de clasă, în activități extrașcolare cu impact controlat în care să fie implicați beneficiari cât

mai diverși din comunitatea locală.

În fază națională a competiției, primele trei proiecte câștigătoare care demonstrează că au realizat activități viabile și că au implicat un număr adecvat de voluntari, au primit 500 Euro finanțare din partea Reprezentației Comisiei Europene în România pentru a fi continuate sau extinse. Au fost oferite și cinci mențiuni în valoare de maximum 100 Euro, în cărți și alte materiale educaționale, pentru celelalte proiecte calificate la faza națională.

Daniel Botezatu, inspector scolar general adjunct – ISJ Botosani

“Nu pot să nu devin nostalgic atunci când merg pe holurile pe unde alergam cândva”

Care este amintirea cea mai emoționantă din anii de liceu?

Prezența mea ca elev la Liceul “Mihai Eminescu”, din Botoșani, a avut loc în două momente distincte ale vieții. Mai întâi între anii 1974-1977, când am urmat aici cursurile claselor II-IV. Deși au trecut mulți ani de atunci, nu voi uita niciodată chipul luminos, mereu surâzător, al doamnei învățătoare Iustina Chiriac. Nu voi uita nici peisajul în care era încadrat, pe atunci, liceul, înconjurat de case din trei părți, în timp ce pe latura dinspre Primăverii se întindea o livadă frumoasă, ai cărei pomi mai că atingeau liceul. Eram doar câteva clase de învățământ primar strecurate între mult mai numeroasele clase de liceu și ajunseserăm mascotele celor mari. Fiecare dintre noi avea câte un profesor care se interesa de notele noastre, intervenea să ne despartă în cazul unor dispute mai serioase, ne aducea bomboane, ciocolată, gumă de mestecat și altele. Noi, nerecunoscători, îi pparam că fumează la toaletă, că sărută fetele, că vorbesc urât sau că au plele.

O amintire haioasă este aceea din ziua în care, “sfătuit” de unul dintre elevii de liceu, am intrat cu bascheții într-o grămadă de pietriș care părea uscată, fiind, de fapt, beton proaspăt turnat. Am plecat acasă în șosete, cu bascheții murdari în mână.

Peste ani, în 1981, am ajuns, la rândul meu, elev de liceu și bineînțeles că am optat tot pentru Liceul Eminescu. Aici am avut norocul să dau peste niște dascăli cărora viața și cariera mea le datorează foarte multe. Domnii profesori de matematică Pricope și Sociu, ambii prematur plecați dintre noi, regretații profesori Mihail Vasilică, fost director al Colegiului Național “Mihai Eminescu” și profesor al meu de fizică în ultimii trei ani de liceu, doamna Maria Tiperchiuc, profesor de Limba Română, doamna Emilia Ștefan, profesor de Istorie și, pentru o perioadă scurtă, și diriginta a clasei, domnul profesor de Educație Fizică, Constantin

Lohan, domnișoara Luiza Closs, profesoara de Franceză... Bucuria cea mai mare, pentru mine, a fost atunci când am luat, examenul de treaptă, foarte dur, pentru că, din patru clase de chimie industrială care au terminat a X-a s-au făcut doar două clase de-a XI-a. Pe atunci, așadar, la sfârșitul clasei a X-a, se dădea un examen, treapta a II-a i se zicea, examen în care, de obicei, concurența era de doi pe un loc.

2. Cum vedeți acum colegiul față de cum era înainte?

Este clar că nu pot fi obiectiv până la capăt. Generațiile de atunci, practic generațiile părinților voștri, erau parcă mai responsabile, dar aceasta era și în spiritul epocii. Era o disciplină de fier, intrarea la ore, dimineața, se făcea cu elevii aliniați pe clase și controlați de către profesorii de serviciu și director dacă au număr matricol și carnet de elev.

Am fost foarte bucuros când părinții mi-au făcut cadou o servietă diplomat, drept răsplătă pentru reușita de la examenul de treaptă, dar nu am apucat decât o zi să o port, pentru că replica unuia dintre profesori a fost tranșantă: “Dacă voi veniți cu diplomatul la școală, noi ce mai purtăm”? Acel diplomat, peste ani, l-am folosit ca proaspăt absolvent de facultate și profesor titular la Eminescu.

Nu exista noțiunea de chiul de la ore așa cum este astăzi, era o îndrăzneală pe care puțini și-o permiteau, pentru că urmările erau drastice, de la scăderea notei la purtare până la posibilitatea de a fi lăsat corigent. Pauzele ni le umpleam, noi, băieții, fie fumând pe ascuns, în toaletă, clasicile pe atunci țigări Carpați, pline de cioate, fie jucând baschet în curtea liceului, cu mingea pe care, de fiecare dată, domnul Lohan ne-o pune la dispoziție. Pe lângă respectul față de cadrele didactice (dar să nu gândiți că nu-i porecleam) existau un respect și o ierarhie strictă față de elevii din anii mai mari. Era o onoare să vină unul dintr-a XI-a să dea mâna sau să te salute pe tine, bobocul de clasa a IX-a.

În rest, boroboate făceam și noi, fumam pe ascuns în toaletă, mai intram pe geamurile de la parter dacă întârziam la prima oră și multe altele, pe care nu mi le mai amintesc. Nu exista noțiunea de club, făceam reuniuni la școală, cu doamna dirigintă supraveghindu-ne sau, în cel mai bun caz, mergeam la discotecă, la Casa Tineretului sau Casa Sindicatelor, unde puteam asculta și muzică mai nouă, occidentală, pentru că spre sfârșitul epocii Ceaușescu se interzisese difuzarea melodiilor străine.

3. Ce ați vrea să re trăiți din acele momente?

Totul, inclusiv momentele mai puțin plăcute, pentru că aș dori să am, din nou, acei ani. Mi-aș dori, însă, cel mai mult să mai asist la meciurile de baschet dintre elevii din anii terminali de liceu la care noi, bobocii rămâneam mască. Pe atunci, liceul avea o echipă de baschet care făcea spectacol, ceva de genul formației Harlem Globe Trotters, erau efectiv ca niște magicieni care făceau ce voiau cu mingea (unul dintre reductabilii jucători de atunci este Cristi Roman, actualul prefect al județului). Țin minte că această echipă, antrenată de domnul Lohan,

a învins, în mai multe rânduri, echipa Clubului Sportiv Botoșani, unde evoluau jucători legitimați.

Aș dori să retrăiesc și momentele de după afișarea rezultatelor la bac, atunci când noi, băieții, am mers în parc și ne-am rupt unul altuia uniforme și numerele matricole, spre disperarea mamei-mii, pentru că, în acea vară, fratele meu intrase și el la liceu și ar fi trebuit să moștenească uniforma. Din păcate au rămas doar amintirile. Și nu pot să nu devin nostalgic atunci când merg pe holurile pe unde alergam cândva, sau intru în clasele în care am fost elev și văd că banca în care stăteam nu mai este dar, paradoxal, sunt aceleași perdele, sau îi văd pe elevi cum fumează, crezându-se neobservați, sau mă întâlnesc cu cel mai bun prieten din anii de liceu și constat că nu ne mai leagă aproape nimic. La fel cum amintirile mă invadează de fiecare dată când văd filme precum Declarație de dragoste, Liceenii sau Al patrulea gard lângă debarcader.

În rest, cum scria Vergiliu, fugit irreparabile tempus!

Mădălina IACOB

Mădălina Iacob o elevă implicată în mai multe proiecte cu finanțare europeană

A te adapta rapid la o nouă cultură înseamnă enorm pentru dezvoltarea personală

- Ce înseamnă pentru tine Amazing Europe?

- Amazing Europe este un proiect Comenius care a pus accent pe diferențele culturale, promovând conceptul de cetățenie europeană, în 12 țări. Pentru mine, a însemnat dezvoltarea laturii de muncă în echipă și mai ales de cunoaștere a unor noi civilizații, prin faptul că am reușit să plec într-un schimb de experiență în Lituania.

- Cum ai aflat de acest proiect?

- Pentru că îmi place mereu să mă implic în proiecte extrașcolare, întreb ori de câte ori am ocazia de profesori

dacă mai au ceva noutăți la acest capitol. Așa am aflat și atunci, am fost la o întâlnire în sala multimedia unde a avut loc prezentarea Amazing Europe.

- Ce anume din prezentarea proiectului te-a făcut să îți dorești să participi?

- M-a atras cel mai mult faptul că aveam ocazia să cunosc persoane noi, de naționalități diferite și, de ce nu, să leg noi prietenii. De asemenea, un proiect internațional este de folos oricui în propriul CV.

- Despre activitățile acestui proiect ce ne poți spune?

- Activitățile proiectului au fost dintre cele mai diverse și interesante pe care le-am întâlnit. De la schimburi

de experiență virtuale prin realizarea felicitărilor cu ocazia sărbătorilor de iarnă și primăvară, panoul Amazing Europe, jurnale de călătorie, calendare cu personalități istorice, participarea la concursul pentru logo-ul proiectului, obiceiuri, tradiții și evenimente specifice țării noastre, până la adevărate experiențe de a cunoaște noi ținuturi. Elevii care au avut șansa de a pleca timp de o săptămână în Lituania, Franța, Anglia sau Spania, cu siguranță sunt în asentiment cu mine și putem afirma că a face parte dintr-o nouă familie, a împrumuta dintr-un nou stil de viață și de a te adapta rapid la o nouă cultură a însemnat enorm pentru dezvoltarea personală.

- Ce părere ți-ai format despre elevii din Lituania?

- Mi-au plăcut. Felul lor de a interacționa cu persoanele noi m-a impresionat deoarece am comunicat și am împrumutat reciproc din stilul de viață. Sunt deschiși, optimiști și plini de viață.

- Ce opinie ai despre modul de predare din școlile lituaniene?

- Mi-a plăcut felul în care lituanienii, spre deosebire de noi, pun mai mult accent pe latura afectivă a studiului, realizează diferite cursuri cu caracter practic, care, după părerea mea, ajută la îmbogățirea imaginației și creativității elevilor. Ca să fiu mai precisă, m-au fascinat orele de muzică, dans și de gătit. O noutate pentru

mine, a fost și faptul că acolo nu profesorii sunt cei care vin în fiecare clasă, ci, din contra, copiii sunt cei care merg la cabinetul specific fiecărui profesor. Fiecare cadru didactic are propriul cabinet.

- Ce rezultate a obținut proiectul?

- Proiectul Amazing Europe a obținut două premii importante: premiul al treilea la concursul național European Language Label- București și premiul întâi la concursul național Made for Europe- Piatra Neamț.

- Meritul pentru câștigarea premiului I la concursul Made for Europe îți revine în totalitate. Spune-ne câteva lucruri despre cât de greu a fost drumul până la obținerea acestui premiu.

- Made for Europe a fost, pentru mine, o continuare a prezentării activității mele în cadrul proiectului Amazing Europe. Imediat după ce ne-am întors de la București, de la European Language Label, am fost încântată să aflu că voi participa la concursul Made for Europe 2011, etapa județeană. Am prezentat unul din produsele finale, siteul proiectului <http://comenius.ieslasegarra.com> care a fost realizat și este administrat de școala parteneră din Spania. După ce am convins juriul de la Botoșani că proiectul nostru ajută la consolidarea calității europene în educație, a urmat etapa națională, la Piatra Neamț, de unde m-am întors, din nou, cu premiul

întâi. Prin activitățile finale postate pe site, astfel cunoscute de toți participanții și vizitatorii noștri, produsul final contribuie, în continuare, la o viață și permanentă conexiune on line între parteneri.

-La ce alte proiecte europene ai participat?

- Un proiect la care sunt încă membru activ este MediaTin, cursuri de inițiere în presă, lansat de asociația B-Right Media și finanțat de Comisia Europeană.

- Succes în continuare în tot ce îți propui să faci!

- Mulțumesc, la fel și vouă!

Simona Coțofria

Prof. Ștefan Oltean:

Succese la concursul "That's eUrope"

1. Știm că ați câștigat o frumoasă excursie la Bruxelles cu clasa unde sunteți diriginți, în urma unui concurs. V-ați încurajat elevii să participe? Cum ați descurcit acest concurs?

Da, normal că i-am încurajat! Este și motivant acest lucru deoarece înscriindu-te la concursuri europene se pot câștiga multe premii. Eu am fost persoana de contact, i-am înscris pe copii iar ei au jucat de pe contul meu. Trebuia să intrăm cu 10 minute înainte pentru a se forma echipele. Am jucat cu echipe din diferite țări spre exemplu Polonia, Germania. Acest concurs a fost promovat la Colegiul Național A.T.Laurian, Școala 17 și Grupul Școlar "Alexandru cel Bun" și de aici am aflat și eu de el.

2. În ce a constat concursul?

Concursul "That's eUrope" este conceput după modelul unui "duel" online ce poate avea loc între două clase sau echipe de adolescenți. Fiecare echipă trebuie să aibă un profesor sau un lider de grup ca persoană de contact. Echipa va răspunde la 12 întrebări despre Europa. Consider că se pot dobândi multe cunoștințe despre Europa prin intermediul acestui concurs.

3. Ce instituții ați vizitat și cu ce părere ați rămas în urma acestor vizite?

Scopul excursiei a fost să vizităm Parlamentul European, invitația venind din partea doamnei Renate Weber. Transportul București-Bruxelles și retur, precum și cazarea pe tot parcursul călătoriei au fost acoperite integral de Cabinetul doamnei Renate Weber, cu sprijinul Unității Vizite din Parlamentul European. La Parlament am purtat discuții cu cei de acolo, ni s-au explicat unele amănunte și, desigur, fiecare dintre elevi a primit câte 35 de euro diurnă, suma tot din partea doamnei Renate.

Am plecat într-o vineri, am ajuns în jurul orei 15:00 în St Polten și ne-am plimbat prin împrejurimi. Dimineața am plecat spre Bruxelles și am ajuns seara la ora 23:00 iar în următoarea zi am vizitat Parlamentul European. Am mai vizitat Piața Centrală și diferite muzee.

Marți am plecat spre Viena, am ajuns seara iar a doua zi am fost la Catedrala Sf. Ștefan, târgul de Crăciun și desigur multe muzee. Am fost 7 profesori, ghidul nostru dna Alina Cojocar și elevii liceului atât olimpici cât și cei care au câștigat concursul.

4. A fost ceva care va impresionat în mod special?

M-a impresionat Parlamentul European, sala imensă cu dotări aferente, moda-

litatea de dispunere și organizarea de seminarii, ceva extraordinar!

5. Cum vedeți acum, după această experiență orașul și țara noastră?

Totul de acolo este superb, aș putea descrie totul la superlativ, nu se compară cu ce avem noi aici și copii s-au simțit bine, cazarea foarte bună, singurul dezavantaj a fost oboseala de pe drum.

6. Ați mai vrea să participați la asemenea excursii?

Dacă aș avea ocazia, da! A fost un caz fericit că am câștigat această ocazie.

7. Credeți că ar trebui ca liceul nostru să încurajeze aceste activități internaționale?

Eu cred că da! Trebuie să motivăm elevii să participe la asemenea activități, deoarece au parte de multe experiențe socializând cu alți elevi din alte țări.

8. Care a fost reacția elevilor dumneavoastră când au aflat că au câștigat această excursie?

Noi nu ne-am așteptat să câștigăm această excursie, a fost o surpriză totală, cu toții am rămas surprinși și entuziasmați, repet datorită acestei doamne Renate Weber.

Jugariu Ramina, clasa a XI-a B

Cei mai frumoși ani de liceu cu d-na Rodica Viziteu

1. Ce v-a plăcut cel mai mult la Colegiul Național Mihai Eminescu în perioada cât ați urmat liceul?

În 1970 m-am înscris la liceul "Mihai Eminescu" fiind convinsă de calitatea scolii, seriozitatea, profesionalismul cadrelor didactice, calitatea laboratoarelor și de biblioteca liceului care deținea un număr impresionant de cărți. În aceea perioadă nu era Colegiul Național, era doar Liceul Mihai Eminescu. Cel care continua o tradiție a liceului mai vechi "Carmen Silva" care a fost o școală de fete la care a studiat și mama mea. Era o tradiție de familie! În acei ani liceul funcționa în incinta scolii nr. 11 de astăzi, iar apoi ne-am mutat în clădirea nouă.

2. Cum v-ați înțeles cu domniile profesori atunci când ați fost elevă?

Profesorii aveau o atitudine scolară academică dar mai rece. Există o relație firească între profesor și elev datorită educației și vârstei. Dar cei mai mulți dintre profesori reușeau să ne fie ca niște părinți, să ne îndrume, să discute cu noi. Se spune că profesorul, ca și părintele, trebuie să impună respect și să dovedească afecțiune față de elevul pe care îl educă.

3. Cum v-ați simțit după ce ați absolvit liceul și v-ați întors aici ca profesor?

Am avut rezultate bune și foarte bune în liceu. Am terminat cu cea mai mare medie la bacalaureat și am intrat la facultate având medie mare. Am revenit ca șefă de promoție la liceul în care mă aflu ca și cadru didactic, după patru ani, și am avut un sentiment de emoție și responsabilitate pentru că eram colegă de cancelarie cu foștii mei profesori. Eram timidă și emotivă pentru că stăteam alături de cei care mi-au fost profesori, dar lucrul acesta m-a motivat să muncesc mai mult. Am avut și mentori foarte buni pentru că mi-au dat indicații prețioase și era o activitate de echipă în care te încadrai în ritmul respectiv.

Atât activitatea mea în perioada studiilor liceale cât și activitatea profesională s-a desfășurat numai la liceul Mihai Eminescu din Botoșani. Acesta este un liceu de elită care te mobilizează, te determină să muncești cu elevi foarte buni, așa cum de fapt a fost și generația noastră.

Când se dădea admitere la matematică, română și istorie, media de promovare era apropiată de nota 8, pentru că nu se intra la liceul Mihai Eminescu oricum.

4. Care au fost cei mai frumoși ani, cei din perioada de elevă sau de profesoară la acest liceu?

Nu putem pune sub semnul egalității cele două etape distincte. Fiecare etapă a avut frumusețea ei pentru că fiecare etapă a vieții are frumusețea ei. Mi-a plăcut să fiu și elevă pentru că am fost o elevă disciplinată, creată parcă pentru învățatură și pentru școală.

M-am născut pe 18 septembrie, exact la 7 ani am mers la școală iar părinții și profesorii spuneau că am fost zămislită pentru învățatură. Am avut o curiozitate intelectuală și m-au atras mai multe discipline pe parcursul anilor de liceu.

Pot spune că și activitatea de dascăl are împlinirea și frumusețea ei, de aceea nu cred că se poate pune semnul egalității. Îmi sunt dragi ambele ipostaze. Ipostaza de elevă pentru că a fost o etapă foarte liniștită, echilibrată fără probleme existențiale în care am urmărit cursul disciplinelor și am obținut rezultate bune la învățatură iar pe plan profesional în calitate de cadru didactic, m-am ocupat de activitățile culturale și educative, fiind tânără și plină de energie în perioada respectivă.

Eram tot timpul în mijlocul elevilor având puterea de a mă apropia de elevi și de a le impune respect. Simultan trebuie să-i și apropii dar să te și respecte pentru a păstra limitele între cele două tipuri existențiale.

Pătrășcanu Adrian

Cristian Constantin Roman, actual prefect, fost elev al Colegiului:

Liceul "Mihai Eminescu" ne-a învățat să fim competitivi

3. Care este profesorul/profesoara pe care n-o să-l/s-o uitați niciodată?

Sunt mulți din domenii diferite de activitate dar în principal, aș putea zice că idolul nostru, profesorul la care am ținut cel mai mult, a fost profesorul de fizică, domnul Forțu și cel mai iubit a fost dirigințele nostru, domnul profesor Ștefan, de limba și literatura română.

4. Vă pare rău că a trecut atât de repede perioada în care erați licean la CNME?

Nici nu îmi dau seama când a trecut. Tot ce e frumos trece repede...

Ar fi frumos ca toată viața să fie un liceu.

5. Descrieți diferența dintre atunci și ce sunteți acum (ca o parabolă).

Eram mult mai rebel, mai dezinvolt. Instituția de învățământ ca atare era o instituție foarte serioasă și nu puteam face chiar ce vrem. Mai chiu-leam și noi ca orice elev, mai trageam câte un tutun...

6. Este vreun lucru de care vă pare rău că nu ați reușit să îl faceți?

Nu știu dacă e momentul unui bilanț. Personal cred că nu am spus tot ce am avut de spus. Mă consider

de pe acum un om deja împlinit, nu îmi pare rău de un lucru în mod special.

7. Ce planuri de viitor aveți când ați terminat clasa a XII-a?

Eu, ca meserie, sunt inginer termoelectrician, am absolvit o facultate cu o medie destul de mare. Am luat repartiție și am avut șansa să fiu repartizat acasă, adică în Botoșani, la Întreprinderea de Rețele Electrice. Planurile mele de viitor de atunci erau să am un loc de muncă acceptabil.

8. V-ați gândit în perioada liceului că veți ajunge cel mai important

om din punct de vedere administrativ al Județului Botoșani?

Sunt unul dintre cei mai importanți oameni din administrația județului dar nu cel mai important. Iar ca răspuns la întrebare, nu, în nici un caz nu m-am gândit. Ca să fiu sincer cred că am avut o șansă pentru că am ajuns cel mai longeviv prefect din istoria de 150 de ani a acestei funcții.

9. Un mesaj/câteva gânduri pentru tinerii absolvenți ai liceului "Mihai Eminescu" și altul pentru profesorii noștri...

Pentru elevi: Să aibă încredere în ei și în profesori, să fie prieteni cu

părinții lor, pentru că absolvind această școală au toate pârghiile să ajungă acolo unde își doresc. Pentru profesori, nu pot să le spun decât să păstreze cărarea bătătorită de marii profesori ai Colegiului Național "Mihai Eminescu" și să aibă, la rândul lor, încredere în copii pentru că cine vine la Eminescu vine deja cu o etichetă și cu ceva gânduri de a avea o carieră frumoasă.

Ei sunt cei care îi pornesc pe drum, de ce nu, pe viitorii conducători ai acestei țări.

A consemnat
Claudiu CLEMENT

Europa – idee și realitate

Ce este Europa? Este un sistem de sisteme, un teritoriu al diferenței și decalajelor? În 1692 William Penn menționează pentru prima dată ideea unei Europe unite lasând deoparte conceptul de unitate religioasă împotriva turcilor. De atunci filozofi, politicieni, scriitori și artiști au încercat să creeze o Uniune Europeană funcțională. Dintr-o idee Europa a devenit o realitate politică, culturală, socială, o entitate la fel de palpabilă ca Statele Unite ale Americii iar viitorul ei stă în școli, acolo unde elevii învață despre acceptarea și integrarea a ceea ce este diferit, despre toleranță și despre conceptul de cetățenie europeană.

Cu ajutorul instituțiilor europene și al diferitelor asociații cadrele didactice și elevii, Colegiului Național „Mihai Eminescu” au derulat diferite proiecte și activități prin care ideile de integrare europeană și colaborare internațională au prins contur. Aș începe prin a prezenta proiectele de parteneriate multilaterale Comenius prin care profesori și elevi au participat la schimburi de experiență și activități în diferite țări ale Uniunii Europene punând în practică cunoștințele dobândite și îmbogățindu-le cu experiențele acumulate. Trei astfel de proiecte au fost derulate în școală: Changer nos comportements lies a la nourriture e a l'eau grace aux pratiques artistiques în 2006 - 2008, Art and food: using art to change eating habits în 2007 - 2009 și Amazing Europe în 2008-2010. Unele produse finale rezultate în urma acestor colaborări au fost premiate la concursurile Made for Europe și European Label cei implicați primind certitudinea că au realizat un lucru de valoare ce a facilitat cunoașterea unor idei și obiceiuri diferite.

O altă componentă a programelor Comenius o reprezintă mobilitățile de formare continuă a cadrelor didactice. Profesori ai școlii și-au putut îmbogăți astfel cunoștințele și experiența în lucrul cu elevii aplicând metode noi și atractive.

Platforma europeană e-twinning facilitează legăturile dintre școli prin derularea unor proiecte ce nu implică finanțare europeană.

Școala noastră a derulat trei astfel de proiecte prin care elevii și profesorii au cercetat teme de interes comun cu elevi și profesori din alte țări europene.

Site-ul europacasanoastra.ro este unul des accesat iar concursurile și activitățile la care elevii au participat le-au dat posibilitatea să-și arate cunoștințele dar să afle și lucruri utile.

Activități precum Proiectul meu de succes și Lider European au avut câștigători nu numai printre cei care au luat premii dar și printre cei ce au participat și au învățat pașii realizării unui proiect și ceea ce presupune noțiunea de leadership.

Un alt proiect derulat în școală a fost Agenția Europa, o agendă publicată de către Comisia Europeană, elaborată în colaborare cu Generation Europe Foundation conținând informații utile despre Uniunea Europeană, oportunități de carieră, sănătate și siguranță, probleme de mediu, Europa în lume.

Elevi din școală însoțiți de diferiți profesori au participat la Congresele Internaționale ale Tinerilor ce au avut loc în Italia, Marea Britanie și Rusia, unde s-au purtat discuții pe baza anumitor rezoluții și amendamente, discuții ce au contribuit la dezvoltarea spiritului analitic și de echipă al participanților.

Prezentă în activitățile școlii este și Asociația ASERB prin revista „La Fourmi” editată anual dar și prin alte activități derulate cu ajutorul profesorilor catedrei de limba franceză. Tot anual liceul organizează diferite activități de Ziua Europei și cu ocazia Zilei Europene a Limbilor.

Pe viitor mi-aș dori ca tot mai mulți elevi să se implice în tot mai multe proiecte de colaborare europeană dându-și seama astfel de dimensiunea europeană a școlii, căpătând încredere în propriile cunoștințe de utilizare a limbilor străine dar și a noțiunilor dobândite în școală.

Eu cred în societatea europeană, prima care a renunțat la selecția naturală încercând să vindece ceea ce este bolnav și să integreze ceea ce este diferit.

Prof. Dana BARCZAK

Proiecte eTwinning în școala mea

Programul „eTwinning” a fost lansat la 14 ianuarie 2005, ca parte a Programului de învățare permanentă al Comisiei Europene. Se adresează tuturor școlilor din învățământul preuniversitar, tuturor profesorilor, indiferent de disciplina predată, directorilor de unități școlare și inspectorilor școlari.

Platforma etwinning.net oferă:

- instrumente pedagogice care integrează noile tehnologii în procesul de învățare;
- apropierea de celelalte țări participante și mai buna cunoaștere a acestora;
- implicarea în activități curriculare comune;
- participarea profesorilor la o rețea europeană și oportunități pentru dezvoltare profesională, prin colaborarea în proiecte internaționale și prin participarea la seminarii internaționale de formare/ schimburi de experiență;
- un cadru atractiv de învățare pentru elevi și pentru profesori;
- recunoașterea oficială și o mai mare vizibilitate a activității participanților la nivel național și european;
- premii anuale și certificate naționale și europene de calitate pentru cele mai bune proiecte.

Beneficii ale participării la eTwinning

Un program pentru profesori

eTwinning facilitează accesul profesorilor la un mediu virtual de colaborare și de schimb de experiență, la parteneriate cu alți profesori și la activități de formare profesională, alături de colegi din țările europene.

Un program pentru elevi

Prin participarea la proiecte de eTwinning (înfățișare online între școli), elevii au posibilitatea să comunice cu alți elevi din țările participante, să afle elemente de specific cultural sau de specific al educației în țările partenere, să învețe utilizând noile tehnologii și să își perfecționeze competențele de comunicare în limbi străine.

Un program pentru comunitate

Înfățișarea online a școlilor poate fi însoțită de înfrățirea comunităților. Unele localități au decis să se „înfrățescă” și completeze comunicarea și cooperarea online prin alte proiecte – vizite, activități culturale pentru adulți etc.

eTwinning la Colegiul Național „Mihai Eminescu”

nescu”

La Colegiul Național „Mihai Eminescu” Botoșani s-au derulat mai multe proiecte de acest fel, iar impactul a fost pe măsura așteptărilor. Aceste proiecte au avut parteneri din diferite colțuri ale lumii, astfel încât elevii noștri au putut interacționa cu elevi din școli ale lumii, fără a fi nevoie de costuri suplimentare. Dintre acestea amintesc de Your pain is your pain, How to develop a good project, Create e-learning tools. Un obiectiv major al acestor proiecte a fost motivarea adolescenților pentru învățarea unor limbi străine, unele din acestea fiind mai puțin difuzate (poloneză, cehă, turcă), și valorificarea cunoștințelor dintr-o limbă străină studiată în cele ale țării partenere. Pe lângă aceasta, elevii au avut posibilitatea de a valorifica trăsăturile fundamentale ale altor culturi și împărtășirea valorilor universale identificate și au fost antrenați în utilizarea TIC pentru realizarea activităților din proiect, inclusiv corespondența școlară.

Pentru elevi, contactul cu elevi dintr-o altă clasă, aparținând unei alte culturi, ca urmare a realizării în comun a unei cercetări pe diverse teme date, a stimulat puternic motivarea pentru studiul limbilor străine și învățarea s-a realizat mai ușor.

În cazul profesorilor participanți vorbim de un progres profesional și personal căci ei au avut posibilitatea de a beneficia de valorile europene ale învățământului (spiritul inventiv, spontaneitatea, plăcerea de a imagina, deschiderea către alte culturi și acceptarea diferențelor), de a descoperi spațiul social, cultural și spiritual al țărilor partenere și de a împărtăși din experiențele lor pedagogice, de a face schimb de metode pedagogice și de resurse didactice.

În urma derulării acestor proiecte recomand tuturor profesorilor să aibă astfel de inițiative și să-i încurajeze pe elevi să-și exprime dorințele, punctele lor de vedere privind modul de concepere, realizare și gestionare a proiectului. Uneori, în felul acesta apar idei originale și prin implicarea lor totală obținem sprijinul lor necondiționat. Nu trebuie să uităm că învățarea limbii străine prin joc este o motivație puternică pentru elevi.

Prof. Ilincariu Oana-Cristina

Un învățământ aliniat la standarde europene

Colegiul Național „Mihai Eminescu” Botoșani

„LA TRECUTU-ȚI MARE, MARE VIITOR”!

Colegiul Național „Mihai Eminescu” din Botoșani se bucură de experiența a 125 de ani de activitate, timp în care a reușit să ajungă oportunitatea principală a județului pentru a pune bazele pregătirii ulterioare și a garanta strategia de carieră a celor care aleg să crească prin noi. În tot acest timp CNME s-a bucurat de recunoaștere locală, națională, dar și internațională, atât prin rezultatele obținute de elevi la diverse olimpiade, concursuri și conferințe, dar și prin proiectele desfășurate de liceu în țară și în străinătate.

Secolul XXI este secolul vitezei, secolul în care aproape totul se mută pe Internet, mediul ce devine canalul principal de comunicare în orice domeniu. CNME este atent la această tendință și vine în ajutorul elevilor cu o relansare a site-ului oficial al colegiului. Din acest moment, www.lme.ro va deveni unul dintre cele mai importante medii de promovare a elevilor, a proiectelor și activităților de voluntariat desfășurate în liceu. În același timp site-ul liceului va deveni

și sursa principală de informare pentru tinerii ce văd Colegiul Național „Mihai Eminescu” ca pe o opțiune pentru viitorul pregătirii lor.

„Colegiul Național „Mihai Eminescu, Botoșani, este o școală deschisă valorificării potențialelor variabile ale tinerilor, în activități de învățare formale și în activități extracurriculare, dezvoltând competențe în spirit civic și democratic.

C.N.M.E. formează tinerilor capacitatea și responsabilitatea deciziei privind propria carieră și asigură competențele necesare continuării dezvoltării profesionale în învățământul superior, în țară sau străinătate. C.N.M.E. este o școală în care fiecare elev este îndrumat pe drumul sau de succes, spre

competiție și performanță.”
Cristina Chiriac, Director, CNME.

COMPETENȚĂ ȘI PERFORMANȚĂ LA C.N.M.E.

CONȘTIINCIOZITATE, EDUCAȚIE DE CALITATE, STIL: dacă alegi să fii elev la Colegiul Național „Mihai Eminescu” înseamnă că ... alegi să fii o parte dintr-un proces educativ de calitate, să îți însușești un stil prin care te vei remarca.

TRADIȚIE ȘI EXPERIENȚĂ: existența de 125 de ani a colegiului este o garanție a calității procesului de învățământ, certificată de tradiție și de profesionalismul cadrelor didactice.

Competența corpului profesoral este subliniată de gradele didactice (doctorat, gradul didactic I și II) și de rezultatele deosebite obținute de elevi la diferite concursuri, competiții, proiecte naționale și internaționale.

PERFORMANȚĂ ȘI ACHIZIȚIE DURABILĂ: formarea unor personalități complexe, cu solide cunoștințe în toate domeniile științei și culturii, cu receptivitate față de valorile spirituale și culturale universale, cu capacitate de creație în diverse domenii și competențe de vârf „a ști să înveți” pe tot parcursul vieții, „a ști să fii” și „a ști să fii împreună”. Menționăm că, în anul școlar 2011-2012, peste 45 de elevi ai Colegiului Național „Mihai Eminescu” participă la olimpiade naționale de la toate disciplinele, reprezentând cu mândrie școala și județul Botoșani.

La olimpiadele județene din acest an s-au obținut peste 50 de premii I, 52 premii II, și 37 premii III.

RESPECT ȘI COLABORARE: cultivarea spiritului de muncă în echipă și colaborarea dintre părinți, elevi și profesori constituie baza unor relații interumane ale căror caracteristici principale sunt respectul, toleranța, înțelegerea, stima, cooperarea.

SERIOZITATE ȘI DĂRUIRE: educația de a face cu pasiune și de înaltă calitate orice lucru în viață, de a câștiga încrederea semenilor prin sobrietate, profunzime, conștiinciozitate și inventivitate;

MODERNITATE ȘI VIITOR: achiziționarea celor mai noi cunoștințe, deprinderi și competențe în perspectiva dezvoltării societății umane în mileniul III, colaborări în proiecte la nivel european.

COMUNICARE ȘI FLEXIBILITATE: atmosfera deschisă și climatul de autentic schimb de idei, încurajează autonomia individuală, gândirea proactivă, comportamentul asertiv și exersarea capacității de alegere și decizie liberă.

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CENTRUL EUROPE DIRECT BOTOȘANI

Structură - gazdă: Asociația pentru Protecția Consumatorilor Botoșani
• Adresă: Oficiul de relații cu publicul, Pietonal Transilvaniei nr. 2 (Piața Centrală Hala de fructe) Botoșani, CP 710356 România • Telefon: 00-40 231 51 73 43
• Email: apcbotosani@yahoo.fr • Site : http://europedirectbotosani.ro/
Unica responsabilitate pentru conținutul articolelor revine autorilor iar Comisia Europeană nu este răspunzătoare pentru utilizarea sub orice formă a informațiilor conținute în prezenta publicație. Un proiect finanțat de Comisia Europeană, prin Reprezentanța UE în România și cofinanțat de Primăria Municipiului Botoșani.